

jících), jakož i daně rentové (včetně rentové daně podle zákona z 27. května 1919, č. 292 Sb. z. a n. a z 8. dubna 1920, č. 250 Sb. z. a n.), na Slovensku a v Podkarpatské Rusi od daně kapitálové a rentové.

(4) Budovy, pokud slouží trvale a skutečně účelům v tomto zákoně vytčeným a nejsou pronajaty, jsou z domovní daně vyňaty; tato výhoda vztahuje se též na služební byty zaměstnanců v těchto budovách, pokud jsou ve spojitosti s účely, které vynětí z daně odůvodňují, v míře, jaké tato spojitost vyžaduje.

(5) Uvedené úlevy finanční vztahují se též na fondy podle § 22 tohoto zákona.

§ 45. — (1) Ustanovení tohoto zákona o nároku na pojistné dávky a o placení pojistného nabudou účinnosti 9 měsíců, ostatní ustanovení 6 měsíců po jeho vyhlášení.

(2) Ministru sociální péče se ukládá, aby jej provedl v dohodě se zúčastněnými ministry.

(Vyhlášen v částce 93. Sb. z. a n. dne 1. listopadu 1925.)

Vyhláška ministra sociální péče ze dne 9. října 1925, č. 229, kterou se podle § 55, odst. 4., zákona ze dne 8. července 1925, č. 172 Sb. z. a n., o letectví, stanoví lhůta, ve které jest podniky již stávající a podle § 48 téhož zákona do úrazové povinnosti pojistné vstupující ohlásiti u příslušné úrazové pojišťovny.

§ 1. — (1) Podnikatelé provozu pojištěním povinného, t. j. držitel leteadla, pokud se týče majitel letecké provozovny (§ 48, odst. 4., zák. č. 172/1925 Sb. z. a n.) jsou povinni, podati oznámení předepsané v § 18 zákona ze dne 28. prosince 1887, č. 1 ř. z. na rok 1888, o úrazovém pojištění dělníků, pokud se týče v § 12 zák. čl. XIX/1907, o pojištění průmyslových a obchodních zaměstnanců pro případ nemoci a úrazu, do 30 dnů od uveřejnění této vyhlášky, pokud jde o podniky již stávající v den 1. listopadu 1925.

(2) Pro přihlašovací povinnost podnikatelů provozu pojištěním povinného a zahájeného teprve po 1. listopadu 1925 platí lhůta stanovená v § 18 zák. č. 1/1888 ř. z., pokud se týče v § 12 zák. čl. XIX/1907.

(3) U letadel řídí se místní příslušnost úrazové pojišťovny jejich domovským přístavem (§ 48, odst. 2., zák. č. 172/1925 Sb. z. a n.).

§ 2. — (1) O údajích, jež tato oznámení musí obsahovati, platí ustanovení § 18 zák. č. 1/1888 ř. z., pokud se týče § 12 zák. čl. XIX/1907.

(2) Příslušné formuláře mohou podnikatelé vyžádati od dotyčných úrazových pojišťoven.

§ 3. — Podnikatelé, kteří podají oznámení, jež obsahují nepravdivé skutkové údaje, nebo kteří nevyhoví vůbec nebo včas této oznamovací povinnosti, nebo jí nevyhoví způsobem předepsaným, podléhají trestním nebo pořádkovým ustanovením zák. č. 1/1888 ř. z., pokud se týče zák. čl. XIX/1907.

(Vyhlášeno v částce 97. Sb. z. a n. dne 11. listopadu 1925.)

Výnos ministra sociální péče ze dne 5. listopadu 1925, č. j. 7420-III/D, jímž se stanoví Jednací řád přípravného sboru k provedení sociálního pojištění zaměstnanců.

§ 1. — Ministr sociální péče jmenuje podle § 285 zákona ze dne 9. října 1924, čís. 221 Sb. z. a n., o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, inva-

lidity a stáří, přípravný sbor, jehož úkolem je provést práci potřebně k tomu, aby s prováděním ustanovení zákona mohlo být započato dnem 1. července 1926.

§ 2. — Přípravný sbor skládá se z předsedy a 40 členů, z nichž 12 náleží skupině pojištěnců, 12 skupině zaměstnavatelů a 16 skupině odborníků. Ministr sociální péče může kdykoli odvolati jmenování člena přípravného sboru. Jinak končí funkce členů dnem 30. června 1926.

§ 3. — Za každého člena jmenuje ministr sociální péče náhradníka, který nastupuje za člena přípravného sboru, když tento zemře, vzdá se své funkce, jest odvolán, nebo z jiných důvodů nemůže trvale nebo na delší dobu zastávati funkci.

§ 4. — Ministr sociální péče jmenuje z každé skupiny jednoho člena místopředsedou. Místopředsedové zastupují předsedu, když tento jest jinak zaneprázdněn, v pořadí, jež určí předseda.

§ 5. — Ministr sociální péče jmenuje ze členů přípravného sboru užší výbor, jenž se skládá z předsedy přípravného sboru a 10 členů sboru, z nichž 3 jsou ze skupiny pojištěnců, 3 ze skupiny zaměstnavatelů a 4 ze skupiny odborníků. Předsedou jeho jest předseda přípravného sboru. Užší výbor vyřizuje běžné záležitosti a připravuje návrhy pro schůze sboru.

§ 6. — Ministr sociální péče ustanoví vládního komisaře a tajemníka přípravného sboru z úředníků ministerstva sociální péče. Kancelářské práce přípravného sboru obstará ministerstvo sociální péče.

§ 7. — Funkce členů přípravného sboru jest čestná. Členové bydlící mimo obvod Velké Prahy obdrží náhradu jízdného ve II. třídě rychlovlaku, nemají-li volného nebo služebního lístku; jsou-li zaměstnanci, nahradí se jim ušlý výdělek. Pro veřejné zaměstnance platí všeobecné předpisy o dietách. Členové přípravného sboru, kteří jsou členy Národního shromáždění, nemají nároku na náhradu.

§ 8. — Předseda svolává schůze přípravného sboru i užšího výboru a řídí je; při jednání dbá toho, aby všichni členové mohli uplatniti svoje mínění. Spolu s tajemníkem sboru podepisuje zápisy o těchto schůzích a předkládá je ministerstvu sociální péče.

§ 9. — Schůze přípravného sboru konají se podle potřeby, alespoň však jednou za čtvrt roku. Schůze jsou neveřejné, mohou však býti přítomni úředníci ministerstva sociální péče a jiných ústředních úřadů, vyslaní ministrem sociální péče.

§ 10. — Přípravný sbor jest schopen se usnášeti, byli-li do schůze pozváni všichni členové, a je-li mimo předsedajícího přítomna nadpoloviční většina členů.

Pozvánka, obsahující stručně pořadí jednání schůze, budiž odeslána zpravidla tak včas, aby došla členům nejméně tři dny před schůzí.

Přípravný sbor se usnáší o předmětech, jež jemu předloží ministerstvo sociální péče, a o iniciativních návrzích členů; návrhy takové dlužno sděliti předsedovi písemně nejpozději pět dnů před schůzí.

§ 11. — Přípravný sbor se usnáší prostou většinou přítomných po zvednutí ruky; předsedající hlasuje pouze při rovnosti hlasů.

Usnesení přípravného sboru mají význam poradního vota pro ministra sociální péče.

Členové jsou povinni zachovávat mlčenlivost o všech jednáních.

Při výkonu své funkce musí předsedající užívati jazyka státního, v němž se dějí též zápisy o schůzích a vyřízení.

§ 12. — Přípravný sbor může zřídit pro určitý soubor otázek komise a povolávat ke schůzím svým a schůzím komisí experty.

§ 13. — Není-li jinak stanoveno, platí pro užší výbor obdobně ustanovení o přípravném sboru.

§ 14. — Vzejdou-li pochybnosti při výkladu jednacího řádu, rozhodne ministr sociální péče.

Vládní nařízení ze dne 14. listopadu 1925, č. 237 Sb. z. a n., kterým se prodlužuje platnost předpisů §§ 13, 16, 17 a 18 vládního nařízení ze dne 21. října 1922, č. 305 Sb. z. a n., o zaopatření trvalých zaměstnanců na velkém majetku pozemkovém na rok 1926.

(Vyhlášeno v částce 101 Sb. z. a n., ze dne 23. listopadu 1925.)

Sociální a zdravotnická zařízení.

Zákon ze dne 12. října 1925, č. 218, o zřízení, působnosti a organizaci Státního zdravotního ústavu republiky Československé.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1. — Při ministerstvu veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy zřizuje se Státní zdravotní ústav.

§ 2. — Úkolem tohoto ústavu jest vykonávat pro státní zdravotní správu odborně-vědecké práce a zkoumání, kterých jest třeba k účinným zdravotním opatřením, podporovat výchovu v preventivní medicíně, jakož i pečovat o praktickou odbornou výchovu zdravotnického personálu.

§ 3. — ⁽¹⁾ Ústav má jméno »Státní zdravotní ústav republiky Československé« a skládá se z ústavu hlavního (ústředního) a poboček.

⁽²⁾ Ústav hlavní (ústřední) má potřebný počet oddělení a sídlem jeho jest Praha.

⁽³⁾ Pobočky zřizuje vláda, zejména též v sídlech vysokých škol, pro kterýkoliv obor práce ústavní. Vláda může podle potřeb veřejného zdravotnictví jednotlivá oddělení ústavu hlavního (ústředního) i poboček rušiti, měniti nebo nová zřizovati a dosavadní veřejné ústavy s jejich působností v oboru zdravotní péče k nim přiřadovati, nebo s nimi slučovati.

§ 4. — ⁽¹⁾ Státní zdravotní ústav je podřízen ministerstvu veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy a má svoji správu a své odborné řízení, jejichž rozsah upraví toto ministerstvo podle základního řádu.

⁽²⁾ O součinnost a pomoc Státního zdravotního ústavu mohou se v oboru jeho působnosti za podmínek vymezených základním ústavním řádem (regulativem) obracet všechny obory státní správy, sociálně pojišťovací ústavy, korporace autonomní, jakož i osoby soukromé. Státní zdravotní ústav jest povinen vyhověti žádostem sociálně pojišťovacích ústavů a autonomních korporací veřejnoprávních, pokud to není na újmu úkolů, vytčených v § 2 tohoto zákona.

§ 5. — Organizace ústavu a podmínky jeho práce vytčeny budou v základním řádu (regulativu), jež vydá vláda nařízením, a to tak, aby vyhovovaly i badatelským a učebním požadavkům vysokých škol.

§ 6. — V čele ústavu stojí ředitel, jež zastupuje náměstek. Vedle nich obstarává agendu ústavní potřebný počet úředníků odborných, účetních, kancelářských a zřízců. Asistenti ústavu, pokud nejsou jmenováni stálými